

SA SOMERETA BLANCA

Un jove ciutadellenc treballava a Maó, i tenia s'hostalatge a s'Arraval Nova.

Els vespres, acabat es jornal, prenia sa trossereta, i cap allà s'ha dit.

—Mira, vés-hi alerta —li digueren es companys de feina.

—Per anar-te'n, no esperis sa fosca; perquè, en passar davant sa cova de dalt cala Figuera no te surti sa por, sa somereta blanca.

I li contaren que un jove maonès que festetjava a s'Arraval Nova, es vespres, anant a ca s'al·lota, així que arribava en es dret d'aquella cova, li sortia una somereta blanca. Es primers dies no en féu cas; però de tant de fer-li bellumes davant ets ulls, arribà a no tenir altre pensament, de nits i de dia, més que sa dimescli de somereta blanca. Provà d'arruixar-la i sa somereta no en féu cas; maldà a fer-li por, i sa por l'agafà a ell.

Cercà es remei, i posà en obra es que li donà un adobant o curander de bruixes. A un garrot hi clavà un dobleret de creu. I així que li sortí, tota fresqueta, sa somereta blanca, li entimà garrotada; la ferí a una cama de darrere, i sa bistieta desaparegué, com si s'hagués fusa.

Arribà a ca s'al·lota i va sebre que sa mare d'ella estava en es llit amb una cama consentida.

Açò va fer que sa por s'estengués més i més. Passant per davant sa cova de dalt cala Figuera, a hores desdigudes, tothom creia veure sa dianya de sa somereta blanca.

I encara que, a sa cova, li han paredada sa boca, sembla que sa por no està esvaïda del tot. No hi falten els que temen que, per entre ses juntes des paredat, no els surti sa somereta blanca.